

Proč jsem sociální demokratka

Milí přátelé,

za většinu dobrého v našich životech vděčíme rodičům. Já svým rodičům děkuji také za to, že mě podpořili v cestě, na jejímž konci jsem se stala sociální demokratkou.

Když jsem se na podzim roku 1999 vydala do Německa dělat au-pair, byla jsem čerstvá maturantka, neznala jsem jazyk, ještě dítě. Za krátkou dobu jsem už studovala, našla si nové bydlení, práci, která mě užívala, potkala nové lidi. Zjistila jsem, že existují země, kde dostane šanci každý, kdo se snaží. Strašně se mi líbila myšlenka, že člověk, který pracuje a zapojuje se do společnosti, má mít dobrý život. Že ke všemu novému máme mít otevřenou mysl a podporovat rozvoj každé lidské bytosti.

Když jsem se po osmi letech vrátila domů, zažila jsem obrovský náraz. U vesla byl Mirek Topolánek se svou klausovskou arogancí,

kteřá nakazila celou společnost. V novinách se se samozřejmostí psalo o noci dlouhých nožů. Bylo běžné říkat, že nemocní, staří nebo nemajetní jsou pro společnost obrovskou přítěží a brzdí ty mladé a výkonné. A tak jsem v roce 2008 vstoupila do ČSSD, protože jsem věděla, že tohle není normální.

A pak, o mnoho let později, jsem jednoho dne odjela do práce jako ředitelka odboru rodinné politiky MPSV a večer se vrátila jako budoucí ministryně. Byla to neuvěřitelná náhoda, protože jsem vůbec o politickou funkci, zvláště tak vysokou, neusilovala, natož abych si myslela, že je to vůbec možné. Věděla jsem, že to bude nesmírně těžké, možná rychle vyhořím nebo selžu. Rozhodla jsem se ale, že budu bojovat, protože mohu udělat věci, kterým věřím. I když za to třeba zaplatím.

Jana Maláčová

J. Maláčová

Proč jsme prohráli

Nejlepší je hledat chyby u sebe. To, co zažíváme, není jen rozhádanost, posedlost vlastními problémy a naprostá pasivita. Je to zhroucení strany do sebe, kdy postupně odumírá, ztrácí svůj původní smysl určování politiky, mění se v masu lhostejných a hrstku zapálených. Je to začarovaný kruh. Straníci nevěří vedení a mají pocit, že je nikdo neposlouchá. Vedení čelí lhostejnosti strany a neustálému šílenému ostřelování od různých vnitřních frakcí. Idealisté mají pocit, že každodenní politické kompromisy jsou osudovou zradou. Šíbrí větrí brzký konec a chystají si odtrhnout pořádný kus masa.

Když se dva hádají, třetí se směje. Když se jich posledních 10 let hádají tisíce, směje se celý národ. A konkurence doráží to, co ještě dýchá.

Byli jsme ve vládě. A jakkoli mohu těžko mluvit za ostatní, mám dojem, že nám všem šlo o program. Pamatuju si šok, když jsem pochopila, jak skutečně destruktivní Babiš je, a že mu skutečně nejde o nic jiného, než je on sám. Přesto jsme to nevzdávali, protože i když je v koalici vždy jedna strana slabší, stejně může naplňovat svůj program.

Vyžaduje to jediné: aby byla jednotná a pevná jako kámen, o který se dá opřít.

O tom se nám mohlo jen zdát. My jsme šlapali vodu.

Nevím, zda bylo první vejce, nebo slepice. Každopádně nás každodenní boj a snaha neutopit se vysílily tak, že jsme na Grémiu i v Předsednictvu časem přestali debatovat o obsahové politice. Postupně jsme upadali do letargie, kdy jiný názor byl potíživost, debatám o zákonech se v poslaneckém klubu začalo říkat otravování, nastolování agendy „snahou furt něco řešit“.

A do toho přišla pandemie. V sázce bylo obrovské množství obětí a dosavadní plány šly stranou. Nastoupilo krizové řízení a čas na politiku měla jen opozice.

Do předvolební kampaně jsme šli jako poražení. Ve většině okresů nikdo nedělal kontaktní kampaň, na sociálních sítích byla aktivních jen hrstka z nás. A tak nám Sněmovna utekla o nějakých 18 tisíc hlasů. To je asi 250 hlasů na okres.

Proč kandiduji na předsedkyni

„Ty máš ale odvahu,“ říkají mi někteří, „po tom všem kandidovat na předsedkyni.“ Ale já mám odvahu. Mám ji celý život. Nebojím se práce a nebojím se zodpovědnosti. Sociální demokracie je těžce nemocná a já se na to nechci jen koukat.

Jako místopředsedkyně ČSSD jsem byla jednou z těch, kteří tvořili každodenní politiku. Byla jsem u toho, když se rodil volební neúspěch, a nevyvíňuji se. Samozřejmě, že jsem udělala spoustu chyb a z dnešní perspektivy bych často postupovala jinak. Na druhou stranu mám vlastní svědomí a vím, že jsem často chybovala proto, že jsem se s hnutím ANO utkávala osamocená a netrvala na svorné podpoře strany. A řada straníků mě nazývala „potížistkou“ jen proto, že jsem plnila náš

program, který se Babiš systematicky pokoušel vykrást.

Ale nelituji. Některé boje jsou jedinečné, příležitost se nemusí opakovat, a pokud jste v pravou chvíli na správném místě, musíte to risknout.

Ano, ve vládě to bylo strašné. Přesto to nebyl promarněný čas. Udělala jsem hodně práce, naplnila hodně z našeho programu. Zjistila jsem, že dokážu pracovat pod strašlivým tlakem, že jsem odolná vůči šikaně a vytrvalá ve svých cílech. Dostala jsem brutální politickou lekci o vysoké politice, o její nemilosrdnosti a o síle, kterou dává nebo bere vlastní zázemí. Kdy na vás z jedné strany tlačí zodpovědnost, z druhé Babiš a ze třetí vlastní lidé.

Moje přesvědčení

Přes všechny problémy ale hodně věcí v ČSSD zůstává dobrých. Naše myšlenka a náš program jsou potvrzené časem a, jak dokazují útoky ze středu i zprava, stále stejně aktuální. To, co nás ničí, jsou agresivní diskuze o tom, zdali máme být konzervativní nebo liberální. Jsou to umělé diskuze, vytvořené proto, aby nás štěpily a vyčerpávaly.

Protože my nejsme konzervativci ani liberálové. Ti patří do jiných politických stran. My chceme, aby o osudu lidí nerozhodovaly peníze, vliv, privilegia, nadstandardy, úniky a úlevy nebo povýšený soucit. Jde nám o důstojnost a rovné zacházení, o právo na spravedlivou výplatu, na férové pracovní podmínky či plnohodnotný volný čas. Chceme, aby každé dítě dostalo kvalitní vzdělání. V bolestech a úzkosti jsou si lidé rovni, proto o zdravotní péči nesmí rozhodovat peněženka. A poslední roky nám ukazují, že bydlení a důchod, za který se dá normálně žít, přestávají být samozřejmostí. To musíme zvrátit.

Konzervativci a liberálové říkají, že každý je tvůrcem svého štěstí. My říkáme, že svět není džungle, kde má silnější drtit slabšího. Že daně nejsou jen od toho, aby financovaly stát a veřejné služby, ale aby daly všem stejnou startovní čáru a vyrovnávaly společenské rozdíly. My víme, že čím je společnost sociálně i ekonomicky spravedlivější, tím je i soudržnější, a ve výsledku demokratičtější. My jsme materialistickou stranou i z idealistických důvodů!

Proto musíme být odvážní a hledat vlastní, sociálnědemokratická hodnotová řešení.

Jsem přesvědčená Evropanka, ale nesouhlasím, aby se klimatická krize řešila financováním soukromého byznysu z veřejných peněz, navíc vypůjčených. Nesouhlasím, aby ochrana přírody vedla k zásadnímu poklesu životní úrovně střední třídy a nejslabších.

Jsem feministka, ale nechci, aby se debata smrkávala jen na jazykovou korektnost, zatímco ženy stále berou za stejnou práci méně než muži.

Jsem bytostná demokratka a respektuji většinu, ale odmítám, aby miliardáři dostávali nekonečné daňové výjimky, zatímco na důchody si „napřed musíme vydělat“.

Pravice nám vnucuje své myšlenkové pochody, podle kterých mají daň za drancování přírody, vykořisťování žen a potlačování menšin zaplatit jen pracující vrstvy. A mocní a bohatí na tom mají, jako vždy, vydělat.

Neoliberální politika má hodně tváří, vždy je ale našim hlavním nepřítelem. Nejenže přesouvá veškerou zátěž na střední třídu a nejslabší, ale snaží se rozložit všechna pracovní práva a jistoty, které jsme vybojovali ve 20. století. Naši politikou byla a je obrana práv lidí, kteří každý den pracují. Pro které je práce hlavní životní náplní, zdrojem příjmů, ale i duševního klidu a spokojenosti.

A mým mottem je Desatero férové práce, díky němuž se lidé nemusejí bát o práci, práva a benefity, a které je chrání před levnou konkurencí:

1. Hlavní společenské hodnoty vytvářejí pracující.
2. Minimální mzda tvoří 50 % průměrné mzdy.
3. Týdenní pracovní doba nepřesahuje 35 hodin a dovolená zaměstnance trvá alespoň 5 týdnů.
4. Příplatek za přesčas, práci v noci a o víkendu je ve výši 50 % mzdy zaměstnance.
5. Nemocenská je proplácena od prvního dne nemoci.
6. Práce bez sociálních odvodů je nelegální.
7. Ženy a muži pobírají v celé zemi za stejnou práci stejnou mzdu.
8. Agentury práce jsou zakázané a stát chrání pracující před prekarizací a prací v šedé zóně.
9. Dovážení pracovní síly ze zahraničí nesmí snižovat průměrné výplaty.
10. Péče o děti nebo nemohoucí blízké je práce a musí být finančně oceněna.

Čím začnu

Naše strana potřebuje obnovit základní životní funkce. Jsme na kapačkách politicky i finančně a potřebujeme razantní léčbu, abychom mohli vstát a začít znovu pracovat. Vím, že jsou nás tisíce, kteří tomu věří. A i proto kandiduji. Pokud bych se stala předsedkyní ČSSD, zavazuji se souběžně zavádět následující změny, které vrátí stranu zpět do rukou členů:

1. změny ve stanovách

- Prímá volba předsedy a místopředsedů ČSSD pomocí elektronického hlasování. Pokud se přímo volí do všech zastupitelských orgánů ČR, musí to umět i ČSSD.
- Celostranické sjezdy a vnitrostranická referenda, aby o klíčových věcech rozhodovali všichni členové sociální demokracie.
- Primárky pro sestavování kandidátek, protože naše kandidátky mají být zajímavé pro voliče, což nejlépe zajistí členská základna.
- Ukotvení a posílení role Sociálně demokratických seniorů, Sociálně demokratických žen a Mladých sociálních demokratů v rozhodování strany.
- „Lex Lidák“ - zavedení pravidla, aby jakýkoliv prodej nemovitostí ČSSD nebo jejich pronájem delší než pět let musela schválit 3/5 většina sjezdu.
- Zjednodušit a zpružnit strukturu strany.

2. změny v organizaci

- Razantně snížíme provozní náklady a zavedeme průběžné informování straníků o majetkových a finančních poměrech. ČSSD musíme finančně konsolidovat a oddlužit.
- Zavedeme pravidlo, že majetek ČSSD není na prodej! Sociální demokracie musí ukázat, že umí hospodařit i v těžkých časech. Pokud budeme výjimečně muset k nějakému prodeji přistoupit, rozhodnou všichni členové prostřednictvím „Lex Lidák“, a to se znalostí všech okolností. Lidový dům neprodáme nikdy.

- Ihned začneme s přípravou komunálních a senátních voleb, kde máme skluz. V lednu 2022 předložím předsednictvu ČSSD harmonogram přípravy a základní strategii kampaně. Zavedu pravidlo, abychom měli propříště strategie jasné nejpozději rok před volbami.
- Budeme spolupracovat se zajímavými levicovými osobnostmi a usilovat o spolupráci s demokratickou levicí.
- Zrychlíme přijímací proces, zájemci o členství nebudou čekat dlouhé měsíce, či se dokonce doprošovat.
- Všichni, kteří z ČSSD odešli, vyzveme k návratu. Spolu se sympatizanty je zapojíme do hodnotových debat a účasti na stranickém životě.
- Každý představitel strany bude aktivní na sociálních sítích, v mediálních pořadech, zveřejňovat své názory, účastnit se veřejných debat a tiskových konferencí ČSSD. Ochota a schopnost dělat mediální politiku bude důležitým kritériem ve stranickém postupu.
- Vytvoříme ozvěnu ve virtuálním prostoru. Kdykoliv někdo zaútočí na lidi, jejichž zájmy zastupujeme, budeme všichni reagovat přes účty na sociálních sítích. Je to jeden z nejsilnějších nástrojů k nastolení politické agendy, zejména pro mimoparlamentní stranu.
- Srozumitelně vysvětlíme škodlivé kauzy typu Altner a o vývoji budeme straníky průběžně informovat.
- Předložíme několik variant jednotného loga a sloganu strany, ze kterých všichni členové vyberou konečnou verzi.

3. změny v politice

- Jako předsedkyně strany budu neustále mezi lidmi, budu všude, kde se bojuje o lepší budoucnost. Každý kalendářní rok navštívím všech 76 okresů ČR. Budu se účastnit krajských a okresních předsednictev ČSSD, akcí odborů, demonstrací, stávek, jezdit na debaty, festivaly, slavnosti či vzpomínkové akce.
- Ustavím stínovou vládu ČSSD. Strana se začne točit kolem politického obsahu a problémů

lidí. Stínovní ministři se budou opírat o odborné komise, které po dohodě s jejich předsedy reorganizujeme.

- Zavedu komisi pro základní hodnoty po vzoru německé SPD. Cílem je srozumitelná vize spravedlivé společnosti 21. století a reflexe vzniku nových společenských tříd a identit.
- Vrátím rozhodování do rukou Předsednictva a Grémia. Dnes se většina problémů řeší na neformálních schůzkách, což chod strany paralyzuje a ničí.
- Budu pokračovat v pravidelných měsíčních debatách Grémia s členskou základnou.
- Zřídím uzavřené vnitrostranické diskuzní fórum na Facebooku a budu vyžadovat od členů Grémia i Předsednictva, aby na něm byli aktivní. Budou se na něm konat také vnitrostranické ankety.
- Zavedu vnitrostranické vzdělávání a obnovím Akademii sociální demokracie pro naše mladé. O pomoc s organizací požádám odborné komise i Masarykovou demokratickou akademii.
- Změním týdenní newsletter ČSSD tak, aby se z něj členové dozvěděli, co se ve straně děje a jak se zapojit.

- Budu usilovat o vznik sociálně demokratických novin. Jakkoli si to vyžádá značné intelektuální i finanční úsilí, ČSSD potřebuje vlastní mediální zázemí.
- Potřebujeme osobní kontakt a více debat o politice. Zavedu pravidelné diskuzní večery a ve spolupráci s Masarykovou demokratickou akademií uspořádáme minimálně dvě akce měsíčně. Poběží i online a z různých krajských měst, aby nebyly jen pro Pražany.
- Obnovím pravidelné každoroční akce, jako např. celostátní sociálně-demokratický ples v únoru, setkávání na 1. máje, nebo víkendový debatní kemp v červnu.
- Otevřu Lidový dům pro právní a dluhové poradny, vzdělávací kurzy, politické a volnočasové besedy, výstavy i koncerty.
- Oživím spolupráci v rámci Strany evropských socialistů, např. s německou a rakouskou sociální demokracií, či s úspěšnými skandinávskými stranami. Mohou nám pomoci materiálně, myšlenkově i svými zkušenostmi.

Můžete se na mě spolehnout

Přátelé,

odvaha kandidovat na předsedkyni politické strany vyžaduje vizi budoucnosti.

- Navrhuji proto vrátit se v příštích volbách do Poslanecké sněmovny.
- Navrhuji usmířit názorová křídla a začít celostranickou debatu nad programem a strategií.
- Navrhuji vdechnout straně nový život a vrátit ji do rukou svých členů.
- Navrhuji otevřít ČSSD lidem, kteří stojí o levicovou politiku a chtějí spolupracovat.
- Navrhuji bojovat za lepší životní podmínky obyčejných lidí.

Pokud mě zvolíte, budu usilovat, aby Grémium zastupovalo všechny politické názory v rámci sociálně demokratického politického proudu a reprezentovalo celou stranu. Vaší předsedkyní budu na plný úvazek, 24 hodin denně a sedm dní v týdnu. Budu Vám vždy k dispozici a vedle práce v Lidovém domě strávím druhou polovinu každého týdne s Vámi v regionech.

Nabízím Vám svou zkušenost, pracovitost a umění kompromisu.

Vaše Jana Maláčová

